

Некролог Львівської провінції: Грудень

9 грудня

КОЗАК ПЕТРО народився 10 квітня 1911 року в селі Лошнів (тепер Теребовлянський р-н., Тернопільська обл.). 1925 р. він вступив до ювенату в Збоїсках, який закінчив 1931 р. Того ж року вступив до монастиря та 27 серпня розпочав річний новіціат. Перші обіти склав 28 серпня 1932 р. та в кінці року виїхав на навчання до Бельгії. У час навчання, 21 вересня 1935 р., він склав вічні обіти, а 25 липня 1937 р. отримав священничі свячення з рук бл. вл. М. Чарнецького. Повернувшись до Галичини, отримує призначення вчителя у ювенаті. В травні 1939 р. отець Петро їде в монастир у м. Ковель. Після закриття монастиря восени 1939 р., отець служить у селах ближче до Галичини. Влітку 1941 р. він повернувся до Ковеля, де був до осені, а тоді якийсь час служив у селах Барані Потоки та Копитові. Опісля отримує призначення до Тернополя, де з серпня 1945 р. через арешт о. В. Величковського, стає настоятелем. Протягом цілого року о. Петру вдається отримувати дозвіл на служіння в храмі, але на початку осені 1946 р. всіх редемптористів прогнали з Тернополя. Вони переїхали в монастир у с. Голоско. Коли у жовтні 1948 р. зліквідували даний монастир, то отець Петро спочатку поїхав до Унева, а з наступного року виїхав до Теребовлі, пройшов бухгалтерські курси і з липня 1949 р. працював як бухгалтер. У травні 1950 р. його заарештували та заслали до Сибіру, у поселення Білий Яр, Томська обл. Звільнили отця Петра в жовтні 1960 р. Навесні 1961 р. він повернувся додому. Якийсь час жив у батьків, а пізніше поселився у селі Водяне (тепер Зимна Вода). До пенсійного віку треба було ще чекати 10 років, тому отець влаштувався на роботу кочегаром, опісля – столяром, слюсарем. А поміж тим душпастирював по Львівщині, Тернопільщині та Івано-Франківщині. Крім цього він навчав у підпільній семінарії як своїх співбратів, так і світських священників. Восени 1969 р. арештували вл. В. Величковського, і тому, правдоподібно, що саме цього часу отець Петро отримав єпископські свячення з рук вл. В. Стернюка як його помічник. В останні роки свого життя хворів на серце. Помер владика Петро 9 грудня 1984 року на 73-му році життя, 52-му році від перших обітів, 49-му році від вічних обітів, 47-му році священства та 15 році єпископства.